

Pracownik socjalny

341205

Inna nazwa zawodu: nie występują

Zadania i czynności

Pracownik socjalny jest zawodem zaufania publicznego powołanym w celu pomocy w rozwiązywaniu lub łagodzeniu problemów społecznych, których źródłem jest trudna sytuacja życiowa, niedostatek lub wykluczenie społeczne. Do głównych obowiązków pracownika socjalnego należy inicjowanie i podejmowanie działań w celu poprawy sytuacji osób, rodzin i grup społecznych dotkniętych trudną sytuacją życiową, niedostatkiem lub wykluczeniem społecznym, a także analizowanie i dokonywanie oceny efektów tych przedsięwzięć. Główne obszary pracy socjalnej mają na celu profilaktykę ubóstwa i wykluczenia społecznego, zapobieganie powstawaniu obszarów niedostatku materialnego, kulturowego i duchowego oraz wykluczenia społecznego osób, rodzin i grup społecznych.

W zależności od miejsca pracy zakres obowiązków zawodowych pracownika socjalnego może się różnić, zasadniczo jednak obejmuje on wsparcie podopiecznych danej placówki w zakresie pełnego uczestniczenia w życiu społecznym. Pracownik socjalny pomaga np. osobom bezdomnym w ustaleniu numeru pesel i NIP oraz w wyrobieniu dowodu osobistego. Bardzo często osoby bezdomne nie potrafią pisać, bądź nie są w stanie załatwić najprostszych spraw w urzędach i instytucjach, w takich sytuacjach pracownik socjalny służy pomocą w takich kwestiach jak wyrobienie podopiecznemu niezbędnych dokumentów, dokonanie rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy, pomoc w uzyskaniu mieszkania socjalnego, świadczenia rentowego lub emerytalnego. Pracownicy socjalni MOPR (Miejskich Ośrodków Pomocy Rodzinie) i MOPS (Miejskich Ośrodków Pomocy Społecznej) (ustawa dopuszcza dwie nazwy ośrodków o tym samym zakresie zadań) towarzyszą osobom bezdomnym w komisjach lekarskich ustalających stopień niepełnosprawności i pomagają skompletować dokumenty niezbędne do skierowania do domu opieki społecznej. Niejednokrotnie pracownicy socjalni prowadzą podopiecznego do lekarza w celu wykonania podstawowych badań lekarskich, współdziałają także przy gromadzeniu dokumentacji medycznej, organizacji leków, środków higienicznych, dotarciu do psychologa lub terapeuty ds. uzależnień, często odwiedzają bezdomnego w szpitalu i dostarczają dla niego niezbędną odzież i obuwie. Zdarza się również, że pracownik socjalny udaje się z podopiecznym do sklepu w celu zrobienia zakupów.

Podejmowane są także działania interwencyjne, szczególnie w okresie zimowym zdarza się, że pracownik socjalny zabiera bezdomnego z ulicy i zawozi do schroniska lub szpitala. Dla zapewnienia jak najlepszej pomocy, pracownicy socjalni współpracują z organizacjami pozarządowymi w sprawach podopiecznych: z Caritasem Diecezjalnym, Polskim Komitetem Pomocy Społecznej, Polskim Czerwonym Krzyżem a także z różnymi stowarzyszeniami i fundacjami działającymi na rzecz osób wykluczonych społecznie.

Pracownicy socjalni Działu ds. Bezdomności MOPR we współpracy ze Strażą Miejską i Policją często patrolują miejsca gdzie koczują osoby bezdomne (dworce PKP i PKS). Udzielają informacji o możliwości otrzymania pomocy ze strony MOPR i formach tej pomocy, zgodnie z Ustawą o pomocy społecznej. Podejmują interwencje w sytuacjach zagrażających życiu i zdrowiu, współpracują z Powiatowym Urzędem Pracy i

Wojewódzkim Urzędem Pracy w celu aktywizacji zawodowej bezdomnych.

Pracownicy socjalni Działu ds. Bezdomności MOPR, przeprowadzają wywiad środowiskowy i dostosowują formę pomocy do aktualnych potrzeb osoby bezdomnej. Z osobami chętnymi do współpracy z pracownikiem socjalnym rozpoczynany jest indywidualny program wychodzenia z bezdomności.

Pracownik socjalny wykonuje swój zawód samodzielnie, z należytą starannością, zgodnie z osiągnięciami nauki i praktyki, a także z zasadami etyki zawodowej. Cechą charakterystyczną tego zawodu jest z całą pewnością duże ryzyko, na które narażony jest pracownik socjalny zarówno w sferze fizycznej (choroby, napaść fizyczna) jak i w sferze psychicznej (częsty kontakt z patologicznym środowiskiem, osobami uzależnionymi, chorymi psychicznie, na skraju ubóstwa). Ponadto od pracownika socjalnego wymaga się dużej odpowiedzialności i rozwagi przy podejmowaniu decyzji, gdyż w wielu wypadkach mogą mieć one bardzo poważne konsekwencje dla podopiecznych.